

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 8Csp/42/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121512938
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Iveta Bebejová
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2022:6121512938.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín sudkyňou Mgr. Ivetou Bebejovou v spore medzi žalobcom: Home Credit Slovakia, a.s. so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpeným: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o. so sídlom Trenčín, 1. mája 173/11, IČO: 47 234 679 a žalovaným: H. U., nar. XX.XX.XXXX, s trvalým pobytom C. P., Na J. XXXX/X, zastúpeným: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o. so sídlom W.ČO: 47 445 092, o zaplatenie 2.862,38 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 636,70 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 570,86 eur od 15.09.2021 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 65,84 eur od 21.09.2021 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaný m á voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 60 %.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 18.10.2021 a na tunajší súd postúpenou dňa 17.11.2021, žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 2 862,38 eur, spolu s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 2 862,38 eur od 15.09.2021 do zaplatenia, úrok vo výške 340,79 eur a tiež nahradiť trovy konania.

2/ V odôvodnení žaloby uviedol, že žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom - spotrebiteľom dňa 14.05.2018 Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX ďalej len „ÚZ“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „ÚZP“), ktoré obsahujú sadzobník poplatkov. Predmetom ÚZ bolo poskytnutie revolvingového úveru s výškou úverového rámca 2900.00 eur zo strany žalobcu žalovanému, tento úver žalovaný čerpal prostredníctvom úverovej karty. Žalobca upriamuje pozornosť, že revolvingový úver je dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver, ktorý je dlžníkovi (žalovanému) poskytovaný k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb a umožňuje mu čerpať po odsúhlasení zo strany veriteľa peňažné prostriedky prostredníctvom úverovej karty do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca a následne uhrádzať splátky v minimálne dohodnutej výške, pričom môže uhradiť aj celý čerpaný úver jedinou splátkou. Žalovaný bol odo dňa účinnosti revolvingovej zmluvy v pravidelných mesačných výpisoch z úverového účtu, ktoré boli zasielané na adresu žalovaného v listinnej forme, informovaný o výške mesačnej splátky, o výške úroku a poplatku, výške úverového rámca ako aj o celkovom zostatku na úverovom účte a jednotlivých transakciách na úverovom účte.

Žalovaný sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť spolu s úrokom a poplatkom v pravidelných mesačných splátkach v súlade s ÚZ, ÚZP. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácal. Napriek opakovaným upozorneniam dlžné splátky nedoplátil, a teda

nedošlo k riadnemu a včasnému splácaniu úveru. Na základe tejto skutočnosti žalobca v zmysle Hlavy Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy dňa 30.08.2021 pristúpil k zosplatneniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovaného k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. Žalobca poskytol žalovanému lehotu 15 dní na splnenie povinností, žalovaný v lehote na plnenie dlžnú sumu neuhradil, a preto si žalobca okrem dlžnej sumy uplatňuje v žalobe aj zákonné úroky z omeškania. Sadzba úroku z omeškania, ktorú si žalobca uplatňuje vo výške 5 % ročne bola stanovená nasledovne: základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu 15.09.2021 navýšená o 5 percentuálnych bodov. Pred podaním žaloby vyzval žalobca listom zo 17.09.2021 žalovaného k zaplateniu aktuálne dlžnej sumy s upozornením, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu neuhradí, bude vo veci podaná žaloba, a teda žalovaný bol vyzvaný na úhradu dlhu v posledných troch mesiacoch pred podaním tohto návrhu. Prostredníctvom úverovej karty čerpal žalovaný poskytnutý revolvingový úver spolu vo výške 9410.00 eur a žalobcovi uhradil čiastku 5873.30 eur. Žalobca v tomto bode návrhu odkazuje na prílohu, v ktorej je špecifikovaná žalovaná suma 3203.17 eur a pozostáva zo súčtu: Istina vo výške 2862.38 eur, táto suma prestavuje istinu 61.-65. Splátka spolu vo výške 2862,38 eur.

3/ Okresný súd Banská Bystrica vo veci vydal platobný rozkaz 12Up/1706/2021 zo dňa 03.11.2021.

4/ Žalovaný podal voči predmetnému platobnému rozkazu odpor, v ktorom uviedol, že neuznáva žalobcom uplatnený návrh v celom rozsahu. Žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta. V zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch: „Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.“ Následne v zmysle § 11 ods. 2 citovaného zákona: „Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.“ Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpisu zmluvy a preto je bezúročná a bez poplatkov. Podľa názoru žalovaného zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: „podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,“ a tiež obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: „všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov“. Krajský súd Prešov vo svojom rozsudku zo dňa 26.08.2019 sp. zn. 8Co/49/2019, opätovne uviedol nasledovný právny názor: „Ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. S nesprávne uvedenou RPMN v neprospech spotrebiteľa zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ust. § 11 ods. 1 písm. d) spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Ročná úroková sadzba vo výške 29,90 % je v rozpore s dobrými mravmi. Podľa priemerných úrokových mier z ÚVEROV poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) pre spotrebiteľské a ostatné úvery so splatnosťou od 1 do 5 rokov v mesiaci 5/2018 bola vo výške 5,13 %. Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvykle určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Uvedené uviedol

Krajský súd Prešov vo svojom rozsudku sp. zn. 17Co/26/2015: „Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100 % oproti priemeru bánk. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak v rozpore s dobrými mravmi považoval úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 13,66 % ročne, tak ako to vyplýva z internetovej stránky NBS: <http://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/udajove-kategorie-sdds/urokovesadzby/>

priemerne-urokove-miery-z-uverov-obchodnych-bank. V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ Keďže úroková sadzba uvedená v zmluve o pôžičke prevyšuje o viac ako o 3 násobne priemerné úrokové miery obdobných úverov obchodných bánk zverejnených NBS v čase uzatvorenia zmluvy, s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka, je zmluva o pôžičke v časti zmluvného úroku neplatná čo má v konečnom dôsledku za následok, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov. Žalobca v žalobnom návrhu uvádza, že v zmysle Hlavy Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy pristúpil k zosplatneniu budúcich splátok úveru a zároveň poskytol 15 dňovú lehotu na dobrovoľnú úhradu celej dlžnej sumy. Vzhľadom na to, že ide o spotrebiteľský právny vzťah, žalobca by postupoval v súlade so zákonom, ak by najskôr vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok a zároveň ho upozornil, že ak v stanovenej lehote neuhradí omeškané splátky pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Uvedené vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého: „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Žalobca mohol následne až po uplynutí 15 dní od doručenia výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Uvedený právny názor o neplatnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru potvrdzuje Rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 26. 04. 2018 sp. zn. 10Co/84/2018, v zmysle ktorého: „V súdnej veci je nepochybné, že vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bol/je vzťahom spotrebiteľským. V zmysle § 53 ods. 9 Obč. zák. (citovaného v napadnutom rozsudku) je obligatórnou a zároveň kumulatívnou podmienkou (platného) vyhlásenia mimoriadnej splatnosti plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy povinnosť veriteľa (v danom prípade právneho predchodcu žalobcu) upozorniť dlžníka (žalovaného) na uplatnenie tohto práva. Žalobca ani len konkrétne skutkovo netvrdí, že by vyššie spomínanému listu zo dňa 20.5.2013 (označenému ako oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti) takéto upozornenie predchádzalo. Následne je nutné konštatovať, že pre rozpor so zákonom - s § 53 ods. 9 Obč. zák. - je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti neplatným právnym úkonom (§ 39 Obč. zák.). „

Taktiež žalobca sa odvoláva na ustanovenie Hlavy 6 Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy, v zmysle ktorého bol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Súd SR v spotrebiteľských sporoch už viackrát potvrdili, že súčasťou zmluvy môže byť len dokument s ktorým bol spotrebiteľ vopred oboznámený a dokument na ktorom je podpis spotrebiteľa. Z uvedeného dôvodu sa žalovaný nemôže odvolávať na Hlavu 6 Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy, s ktorými nebol žalobca oboznámený pred podpisom zmluvy. Uvedené potvrdil napr. Krajský súd Košice vo svojom rozhodnutí zo dňa

10.02.2015 sp. zn. 6Co/396/2014: „Obchodný zákonník v ust. § 273 ods. 1 uvádza, že časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky (ďalej len „VOP“), vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. Úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku však podobné ustanovenie ako v § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka neobsahuje, okrem ust. § 788 ods. 3 Občianskeho zákonníka v prípade poisťnej zmluvy. Časť zmluvy, uzavretá podľa Občianskeho zákonníka, preto (okrem poisťnej zmluvy) nemôže byť určená odkazom na VOP. Rovnako tento záver platí aj o zmluve spotrebiteľskej, ktorá je svojou povahou zmluvou občianskoprávnou. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že v ostatných prípadoch zmlúv uzavretých podľa Občianskeho zákonníka (vrátane spotrebiteľskej zmluvy) je vylúčené, aby sa všeobecné zmluvné podmienky bez ďalšieho stali súčasťou zmluvy. Z toho preto plynie, že v prípade, pokiaľ zmluvné strany sa dohodnú na tom,

že pre daný zmluvný vzťah sa budú aplikovať dojednania obsiahnuté vo VOP, tieto sa nemôžu bez ich podpísania zmluvnými stranami stať súčasťou zmluvy, preto pre dodržanie podmienky písomnej formy zmluvy je nutné, aby takéto VOP boli účastníkmi zmluvného vzťahu podpísané.“ Keďže žalobca nepostupoval pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, žalobca nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby súd zrušil platobný rozkaz a aby v zmysle § 14 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní odoslal žalobcovi odpor bez zbytočného odkladu spolu s výzvou, aby sa k nemu v lehote 15 dní vyjadril a aby v tej istej lehote navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. Žalovaný si v prípade úspechu v spore uplatňuje právo na náhradu trov konania

5/ Žalobca vo vyjadrení doručenom súdu 01.12.2021 uviedol, že žalovaný uvádza: „Žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta.“ Žalobca poukazuje na ustanovenia úverovej zmluvy bod 10. až 25., kde sú uvedené požadované informácie, podľa ktorých žalobca posúdil bonitu žalovaného. Žalovaný uhradil žalobcovi riadne a včas 61. splátok, a teda v čase poskytnutia úveru bola jeho bonita v poriadku. Žalobca predkladá konajúcemu súdu listiny, z ktorých vychádzal pri skúmaní bonity žalovaného:

1. Interný dokument o posúdení bonity.
2. Úverová správa z registrov dlžníkov.
3. Výpis z bankového účtu žalovaného za účelom preukázania výdavkov.
4. Výplatné pásky žalovaného za účelom preukázania príjmu.

Žalobca zobral do úvahy, že uvedený revolvingový úver je dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver, ktorý je dlžníkovi (žalovanému) poskytovaný k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb a umožňuje mu čerpať po odsúhlasení zo strany veriteľa peňažné prostriedky prostredníctvom úverovej karty do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca a následne uhrádzať splátky v minimálne dohodnutej výške, pričom môže uhradiť aj celý čerpaný úver jedinou splátkou. Žalovaný uvádza: „je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: „podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby. Všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet“. Žalobca upriamuje pozornosť, že ročná úroková sadzba 29,90 % p.a. je dohodnutá v bode 31. Úverovej zmluvy a je platná počas doby trvania zmluvného vzťahu. Žalobca uviedol predpoklady pre výpočet RPMN na strane 1. úverovej zmluvy nasledovne: „Predpoklady použité pre výpočet - čerpanie celej výšky úveru okamžite, bezhotovostne, v plnej výške, pri najvyšších poplatkoch a najvyššej úrokovej sadzbe. Poskytnutie úveru na obdobie jedného roka a splatenie v dvanástich mesačných splátkach s rovnakou výškou istiny.“ Žalobca v tejto súvislosti dáva do pozornosti uznesenie NS SR sp. zn. 7Cdo/183/2020 zo dňa 24.02.2021, ktorý k povinnosti uviesť matematický výpočet uvádza: „zo znenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom zákon nepožaduje ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve

označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Takúto požiadavku pritom nie je možné vyvodiť gramatickým (jazykovým) ani teleologickým (účelovým) výkladom daného zákonného ustanovenia. Zákonodarca formulačne jednoznačne požaduje, aby boli v zmluve uvedené len predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom pod predpokladmi nie je možné rozumieť uvedenie vzorca výpočtu, ktorý (vzorec) je len jeden, navyše spotrebiteľovi prístupný priamo v zákone, v jeho prílohe č. 2“. Žalovaný uvádza: „Ročná úroková sadzba vo výške 29,90 % je v rozpore s dobrými mravmi.“ Žalobca k právnomu názoru žalovaného o neplatnosti časti právneho úkonu pre rozpor odplaty (úroku) s dobrými mravmi uvádza, že nie je správny s ohľadom na to, že nemá oporu v ustanoveniach právneho poriadku SR. Výška maximálnej odplaty v spotrebiteľských úverových zmluvách bola stanovená právnym predpisom ku dňu 14.5.2018 nasledujúco: ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis. Poukázal na ust. § 1 ods. 4 Nariadenia vlády SR 87/1995 Z.z.. S ohľadom na uvedené, maximálnu výšku odplaty upravuje zákonné ustanovenie konkrétnou číselnou hodnotou pre Kreditné karty ($2 \times 22,18 = 44,36\%$) a táto hodnota odplaty nebola prekročená zmluvnými dojednaniaми v úverovej zmluve (úroková sadzba 29,90 %), a teda čo je v súlade so zákonom musí, byť v súlade s dobrými mravmi. Žalobca pripojil - Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami

zahraničných bánk za 1. štvrťrok 2018. Žalovaný uvádza: „Žalobca mohol následne až po uplynutí 15 dní od doručenia výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru.“ Žalobca predložil súdu výzvu, ktorú adresoval žalovanému dňa 22.7.2021 a upozornil ho na možnosť zosplatenia budúcich splátok. S ohľadom na uvedené žalobca upriamuje pozornosť na skutočnosť, že strata výhody splátok je dohodnutá v úverovej zmluve a pred samotným zosplatením zo dňa 30.08.2021 bol žalovaný na túto možnosť upozornený. Žalobca trvá na podanej žalobe a navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde podľa Civilného sporového poriadku.

6/ Žalovaný vo vyjadrení, ktoré bolo doručené na tunajší súd dňa 18.12.2021 prostredníctvom jeho právneho zástupcu uviedol, že Ústavný súd SR v náleze z 28.02.1995, sp. zn. Pl. ÚS 10/95, okrem iného uviedol, že aj keď sú úroky z pôžičky predmetom zmluvnej voľnosti medzi účastníkmi, neznamená to, že možno dohodnúť úroky v akejkoľvek výške. Dohoda o úrokoch musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda sa nesmie priečiť dobrým mravom. Závisí preto od rozhodnutia súdu, aby v konkrétnom prípade ustálil, či výška dohodnutých úrokov je alebo nie je v súlade s dobrými mravmi. Taktiež Najvyšší súd Českej republiky konštatoval, že Občiansky zákonník a ani iné právne predpisy výslovne neustanovujú, do akej výšky možno pri peňažnej pôžičke dojednať úroky. Z tejto skutočnosti však nemožno úspešne vyvodzovať, že by výška úrokov závisela len na dohode účastníkov zmluvy o pôžičke a že by teda nepodliehala žiadnemu obmedzeniu. Rovnako aj u dohody o úrokoch pri peňažnej pôžičke totiž platí ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (rozsudok NS ČR z 15.12.2004, sp. zn. 21 Cdo 1484/2004/. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzatvorenia zmluvy / rozhodnutie NS SR 1 MCdo 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009/. Najvyšší súd SR v rozsudku 1 Cdo 57/2005 z 01.07.2010 uviedol, že pri posudzovaní primeranosti dojednanej výšky úrokov pri peňažnej pôžičke treba prihliadnuť na celkové okolnosti úkonu, jeho pohnútky a účel, ktorý sledoval, ako aj porovnať úrok s úrokovou mierou obvyklou z praxe peňažných ústavov. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR z 26.04.2012, sp. zn. 5 Cdo 26/2011 pri dojednaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. To, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú fundamentálny hodnotový poriadok judikatúrou súdov nikdy spochybnené nebolo (príkladom rozhodnutia NS SR sp. zn. 1MCdo 1/09 z 31.07.2009, NS SR sp. zn. 5Cdo 26/2011 z 26.04.2012, NS ČR sp. zn. 21Cdo 1484/04 z 15.12.2004, KS v Prešove sp. zn. 3Co 3/2011 z 12.10.2011, 3Co67/2012 z 24.10.2012)

Krajský súd Trenčín vo svojom rozsudku zo dňa 29.12.2020 sp. zn. 27CoCsp/47/2020 uviedol k zmluvnému úroku po 01.06.2014 nasledovný právny názor:

„Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Vo svetle citovaného zákonného ustanovenia je teda zrejmé, že rozpor s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ) v dôsledku neprimerane vysokého úroku spôsobuje absolútnu neplatnosť celej dohody o úroku, čo je sankcia za to, že žalobca ako dodávateľ do zmluvného vzťahu zakomponoval zjavne neprimerane vysoký úrok, a pokiaľ súd vychádzajúc z takéhoto zistenia svoje zamietajúce rozhodnutie vo vzťahu k takémuto nároku založil na neplatnosti dojednaní o úroku, nemožno jeho názor považovať za iný, ako správny a súladný s literou zákona. Podľa ustálenej súdnej judikatúry, ustanovenie § 3 ods. 1 OZ, patrí k právnym normám s relatívne neurčitou (abstraktnou) hypotézou, t. j. k právnym normám, ktorých hypotéza nie je stanovená priamo právnym predpisom, a ktoré tak prenechávajú súdu, aby podľa svojho uváženia v každom jednotlivom prípade, sám vymedzil hypotézu právnej normy zo širokého, dopredu neobmedzeného okruhu okolností. Pri posudzovaní, či konanie účastníka občianskoprávného vzťahu je v súlade, či v rozpore s dobrými mravmi, zákon výslovne neurčuje, z akých hľadísk má súd vychádzať, preto závisí v každom prípade na úvahe súdu. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni poskytnúť. V konkrétnostiach posudzovanej veci súd prvej inštancie pri posúdení primeranosti dojednanej výšky úroku porovnal dojednaný úrok 25% s úrokovou mierou obvyklou z praxe peňažných ústavov v rozhodnom

období pri spotrebiteľských úveroch s dobou splatnosti 1 až 5 rokov. Vychádzal z údajov NBS, podľa ktorých však priemerná úroková miera z takýchto úverov bola správne v rozhodnom období, t.j. za 1. štvrtrok 2015 vo výške 9,99 % s ohľadom na čas uzatvorenia zmluvy jún 2015 (údaj uvádzaný súdom prvej inštancie 9,74% nie je správny i keď nevýznamne, konečné závery neovplyvňujú). Pri nebankových subjektoch, ktoré sú rovnako súčasťou finančného trhu vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti súdna prax síce akceptuje o niečo vyššie úroky, rozhodne však nie viac ako o 100 % oproti priemeru bánk. V dotknutej zmluve dohodnutá úroková sadzba úroku 25 % však viac ako 2-násobne prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu 9,99 % uplatňovanú v priemere bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek v rozhodnom období a preto záver súdu prvej inštancie 10 27CoCsp/47/2020 o neplatnosti dojednania o úrokoch pre rozpor s dobrými mravmi podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, je podľa názoru odvolacieho súdu správny. 23. K odlišnému záveru podľa názoru odvolacieho súdu nie je spôsobilá ani námietka žalobcu týkajúca sa najvyššej prípustnej výšky odplaty v rozhodnom období (27,66%) stanovenej ust. § 53 ods. 6 OZ v spojení s § 1a ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., keďže ani táto nie je faktorom diskvalifikujúcim súd z možnosti podrobiť výšku dojednaného úroku jeho súladnosti s dobrými mravmi. Jednak pod odplatom nie je možné rozumieť len výšku dohodnutých úrokov a jednak, a to je ťažiskovým v posudzovanej veci, je tu principiálnym posúdiť, či je možné konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke síce „uspokojil“ s výškou úroku nepatrne nižšou ako bola v tom čase výška najvyššej prípustnej odplaty, avšak vzhľadom k situácii v akej sa v čase uzatvorenia zmluvy nachádzal dlžník, túto považovať s ohľadom na výšku priemerného úroku ako primeranej odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny uplatňovanej bankami v rozhodnom období, vo svetle imperatívu dobrých mravom za udržateľnú.“ V zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka: „Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.“ Keďže úroková sadzba uvedená v zmluve o úvere prevyšuje takmer o 100 % priemerné úrokové miery obdobných úverov obchodných bánk zverejnených NBS v čase uzatvorenia zmluvy, s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka, je zmluva o úvere v časti zmluvného úroku neplatná čo má v konečnom dôsledku za následok, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov. V zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka: „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ V zmysle § 565 Občianskeho zákonníka: „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“ V danom prípade žalobca výzvou zo dňa 22.07.2021, ktorú možno považovať za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok v lehote 15 dní od doručenia a upozornil ho na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Následne výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 30.08.2021 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Žalobca postupoval v rozpore s ustanovením § 565 posledná veta, keďže právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti nepoužil do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky teda splátky zročnej 20.08.2021, keďže zročnosť splátok bola k 20. dňu v mesiaci. V rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2020 sp. zn. 5 Cdo 36/2020, uverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2021 bolo potvrdené, že právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru musí veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, čo vyplýva z odôvodnenia uvedeného rozsudku nasledovne: „Dovolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že v prejednávanej veci nedošlo k platnému postúpeniu splatnej pohľadávky. Z článku IV. 1. Zmluvy o rýchlom poistenom spotrebiteľskom úvere pre obyvateľstvo č. 0311 3002 11 RSU z 15. augusta 2011 (č. I. 5 - 12 spisu) totiž vyplýva, že za účelom splácania predmetného spotrebiteľského úveru bol zmluvnými stranami dohodnutý pravidelný termín mesačných splátok úveru na 15. deň v mesiaci. K doručeniu právneho úkonu formálne označeného ako „Výzva na zaplatenie záväzku po lehote splatnosti“ zo 16. januára 2012 (č. I. 56 spisu) žalovanej došlo v zmysle článku X. 3. úverovej zmluvy dňa 23. januára 2012 (viď vrátená poštová zásielka č. I. 56 p. v. spisu) a k doručeniu vyhlásenia úveru za predčasne splatný došlo na základe právneho úkonu formálne označeného ako „Vyhlásenie úveru za predčasne splatný“ z 23. februára 2012 (č. I. 19 spisu) v zmysle článku X. 3. úverovej zmluvy až dňa 8. marca 2012 (viď vrátená poštová zásielka č. I. 19 p. v. spisu). Z toho jednoznačne vyplýva, že veriteľ nerealizoval svoje právo na zaplatenie celej pohľadávky v súlade s druhou vetou vyššie citovaného ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka. Keďže podľa názoru dovolacieho súdu ustanovenie § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky (viď bod 14.3.) umožňovalo banke právo

postúpiť inej osobe (a to aj osobe, ktorá nie je bankou) len splatnú pohľadávku, resp. časť pohľadávky, ktorá je splatná, a v tomto prípade došlo k postúpeniu nesplatnej pohľadávky, išlo o postúpenie v rozpore s uvedeným ustanovením, a teda o absolútne neplatný právny úkon v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka.“

Žalovaný zároveň v rámci prostriedkov procesnej obrany uviedol, že zo strany žalobcu nebol predložený listinný dôkaz o odoslaní a doručení listu označeného ako „Posledná výzva pred začatím vymáhania celého úveru a Výzvy k splateniu celého úveru“, pretože poštový podací lístok bez presného označenia a identifikácie zásielky nepreukazuje odoslanie ani doručenie vyššie uvedených listín vzťahujúcich sa k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, žalobca teda nepreukázal ani odoslanie ani doručenie vyššie uvedených listín. V zmysle rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 30.06.2021 sp. zn. 43CoCsp/18/2021: „Ako vyplýva z konštantnej judikatúry všeobecných súdov, podací hárok preukazuje iba skutočnosť, že určitá zásielka bola odovzdaná na prepravu, nie je však dôkazom o tom, že prepravca ju skutočne doručil do dispozície adresáta. Inak povedané, odovzdanie listovej zásielky na prepravu nie je dôkazom o tom, že táto listová zásielka bola reálne doručená do schránky adresáta, resp. že mu bola k dispozícii na vyzdvihnutie na príslušnej pošte. Zároveň všeobecné údaje o zásielke uvedené v podacích hárkoch predložených žalobcom nevypovedajú nič o obsahu podanej zásielky, teda nepreukazujú tvrdenie, že išlo o doručenie zásielok obsahujúcich oznámenie o zosplatnení úveru, resp. výzvu na zaplatenie zosplatneného úveru. Záver, že podací hárok nie je dôkazom o doručení zásielky do dispozície adresáta pritom vyplýva už z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 2Obo/3/2008 zo dňa 02.04.2008, kedy Najvyšší súd SR uviedol, že podací lístok o podaní doporučenej zásielky je len dôkazom o tom, že žalovaný žalobcovi zaslal listovú zásielku, ale nepreukazuje obsah tejto listovej zásielky, ani jej doručenie. Zhodne rozhodol Ústavný súd v rozhodnutí I ÚS 174/09 zo dňa 24.06.2009, kedy dospel k záveru, že sporová strana sa dostala do dôkaznej núdze, keď predložila ako dôkaz doručenia určitého oznámenia iba samotný podací lístok bez špecifického označenia obsahu zasielanej zásielky.“ Keďže neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, žalobca nemá nárok na splátky, ktorých zročnosť nastane po vyhlásení rozsudku vo veci samej, keďže v tejto časti bola žaloba podaná predčasne.

7/ Žalobca v stanovisku, ktoré bolo doručené na tunajší súd prostredníctvom jeho právneho zástupcu dňa 18.01.2022 uviedol, že žalobca nemá za to, žeby bola odplata pri type úveru neprimeraná. Do pozornosti súdu dal rozsudok Krajského súdu v Prešove z 10. decembra 2008 č. 3 Co 67/2008, ktorým súd v obdobnej veci práve z vyššie uvedených dôvodov znížil dohodnutý 60% úrok z úveru ročne na 25% ročne, pričom v období relevantnom pre daný prípad banky poskytovali úvery s úrokom vo výške 11,14 % ročne. V odôvodnení predmetného rozhodnutia súd uvádza, že „vzhľadom na výšku pôžičky 500 000,- Sk považuje za primeraný úrok 25% napriek tomu, že úroky v takejto výške síce prevyšujú priemerné úrokové sadzby poskytované bankami o viac ako 100%, ale už sa dajú tolerovať. Ďalej uvádza, že argumentácia žalobcu, že banky poskytovali pôžičky zdĺhavo, je plne zohľadnená v primeranom úroku 25%, pretože ide o viac ako stopercentné navýšenie oproti bankám (11,14 - 25%). Primeranosť úroku treba odvíjať aj od výšky pôžičky a pri vyšších sumách pôžičiek je zákonite primeraným nižší úrok...“

8/ Súd konal a rozhodol dňa 27.01.2022 v neprítomnosti právnych zástupcov žalobcu aj žalovaného, ktorí svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnili so súhlasom s konaním v ich neprítomnosti a zotrvali na svojich písomných vyjadreniach.

9/ Žalovaný na pojednávaní dňa 27.01.2022 uviedol, že si bral viacero úverov. Presne si nepamätá okolnosti za ktorých bral tento úver, nepamätá si či predmetnú zmluvu podpisoval alebo bola uzavretá elektronicky, lebo niektoré zo zmlúv, ktoré uzatváral robil aj elektronickou formou. Nemá originál zmluvy, ktorú dostal od žalobcu. Nevedel sa k nej bližšie vyjadriť ale zotrval na stanovisku právneho zástupcu, na všetkom čo tam bolo napísané. Nespomína si kedy prestal splácať splátky, splácal ich dokedy mohol. Potom sa skontaktoval so spoločnosťou, ktorá prevzala jeho oddĺženie a odvtedy už splátky priamo žalobcovi nesplácal. V súvislosti s oddĺžením platí určité platby spoločnosti, ktorá má na starostlivosti jeho oddĺženie a táto mu určila advokátsku spoločnosť, ktorá ho v tejto veci zastupuje. Je SZČO ale v súčasnosti nepracuje kvôli zdravotným problémom.

10/ Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, s platobným rozkazom z č.l. 36 zo dňa 02.11.2021, odporom žalovaného z č.l. 38-42, vyjadrením žalobcu z č.l. 52 a 98, s vyjadrením žalovaného z č.l. 88, so Zmluvou o spotrebiteľskom úvere - revolvingový úver, zo dňa 14.05.2018 (č.l. 8-9), s

úverovými podmienkami žalobcu (č.l. 12-18), s výpisom z úverového účtu žalovaného z č.l. 25, s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy z 22.07.2021 a podacím hárkom zo dňa 26.07.2021, s výzvou k zaplateniu úveru zo dňa 30.08.2021, s podacím hárkom na č.l. 22, s predžalobnou výzvou zo dňa 17.09.2021 a s ďalšími dokladmi založenými v spise.

11/ Vykonaným dokazovaním súd zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Dňa 14.05.2018 bola medzi žalobcom a žalovaným uzavretá Zmluva o spotrebiteľskom úvere - revolvingový úver č. 6805029051 (ďalej len „RÚZ“). V RÚZ je uvedené, že sa jedná o bezúčelový revolvingový úver s výškou úverového rámca (kreditného limitu) 2 900,- eur, ročná úroková sadzba je uvedená vo výške 29,90 %, ďalej je v RÚZ uvedený údaj o výške mesačnej splátky 3,59 % z výšky dohodnutého úverového rámca (104,24 eur), výška RPMN 34,4 %, predpoklady použité pre jej výpočet - čerpanie celej výšky úveru okamžite, bezhotovostne, v plnej výške, pri najvyšších poplatkoch a najvyššej úrokovej sadzbe, poskytnutie úveru na obdobie jedného roka a splatenie v dvanástich mesačných splátkach s rovnakou výškou istiny. Ďalej je uvedená výška priemernej hodnoty RPMN 25,46 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom 3 369,68 eur, termín splatnosti splátok 20. deň v mesiaci. V RÚZ je uvedené, že sa uzatvára na dobu neurčitú. Je v nej uvedené, že jej neoddeliteľnou súčasťou sú úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „ÚP“) a že klient svojím podpisom potvrdzuje, že uvedené podmienky prevzal, je s nimi oboznámený, sú mu všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť nimi viazaný. Predmetná RÚZ nie je žalovaným, ako klientom, v miestach označených pre podpis klienta, ani na inom mieste jej písomného vyhotovenia podpísaná. ÚP s účinnosťou od 13.01.2018 v hlave 2 obsahujú úpravu platnosti a účinnosti uzavretej úverovej zmluvy a to jej podpisom druhou zmluvnou stranou. V hlave 7 ÚP je uvedené oprávnenie veriteľa zosplatiť úver v prípadoch vymedzených v písmene a, b, c, okrem iného tiež v prípade, že sa klient oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo s platením jednej splátky dlhšej ako 3 mesiace.

12/ Z pripojeného výpisu z úverového účtu žalovaného z č.l. 25 bolo zistené, že žalovaný čerpal od žalobcu úver dňa 17.05.2018 vo výške 2 900,- eur, toto prvé čerpanie však splatil predčasne v celej výške dňa 18.07.2018 (úhrada sumy 2 866,41 eur a pred ňou úhrady dvoch splátok každej vo výške 105,- eur). Dňa 15.10.2018 žalovaný opäť čerpal úver vo výške celého úverového rámca uvedeného v RÚZ, t.j. vo výške 2900,- eur, následne ešte dňa 08.07.2019 vyčerpal úver 280,- eur a dňa 16.12.2019 čerpal 180,- eur a posledne dňa 28.04.2021 čerpal sumu 250,- eur. Celkovo tak čerpal od žalobcu úver vo výške 6 510,- eur. Úver začal splácať od uzavretia RÚZ do predčasného splatenia prvej čerpanej sumy spolu uhradil 3 076,41 eur. Po predčasnom splatení časti úveru vo výške 2 900,- eur a po jeho opakovanom čerpaní vo výške 2 900,- eur, t.j. od 15.10.2018 uhradil 26 splátok po 105,- eur, t. j. spolu sumu 2 730,- eur (posledná splátka uhradená dňa 21.04.2021). Dňa 02.06.2021 ešte uhradil sumu 11,49 eur a dňa 11.08.2021 sumu 55,40 eur. Celkovo tak na úhradu predmetného úveru na základe RÚZ zaplatil sumu 5 873,30 eur.

13/ Žalobca predložil listiny z ktorých vychádzal pri skúmaní bonity žalovaného a to interný dokument o posúdení bonity z č.l. 54, úverovú správu z registra dlžníkov z č.l. 54, výpis z bežného účtu žalovaného v SLSP, a.s. za mesiac 4/2018, výplatné pásky žalovaného za mesiace 2-4/2018.

14/ Obsahom výzvy žalobcu zo dňa 22.07.2021 adresovanej žalovanému, je oznámenie žalovanému, že je v omeškaní so splácaním RÚZ č. 6805029051, pričom celkovú výšku dlhu vyčíslil na 301,23 eur a oznámil žalovanému, že ak dlžnú sumu neuhradí do 15 dní od doručenia výzvy, žalobca bude požadovať okamžité jednorazové vrátenie celého úveru, vrátane úrokov, nákladov a sankcií. Z pripojeného podacieho hárku č. EPH246899152 vyplýva, že dňa 26.07.2021 bola na pošte podaná zásielka druhej triedy adresovaná žalovanému na adresu Na Sihoti 1154/3, Dolný Kubín.

15/ Obsahom výzvy žalobcu zo dňa 30.08.2021, označeného ako Výzva k splateniu celého úveru je oznámenie žalovanému, že žalobca predmetný úver č. 6805029051 zosplatiť v dôsledku omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z predmetného úveru a vyzval žalovaného na splatenie dlžnej čiastky vo výške 3 251,17 eur najneskôr do 15 dní od spísania tejto výzvy. Z pripojeného podacieho hárku č. EPH250353465 z č.l. 22 vyplýva, že dňa 31.08.2021 bola na pošte podaná zásielka druhej triedy adresovaná žalovanému na adresu Na Sihoti 1154/3, Dolný Kubín.

16/ Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), v znení platnom a účinnom k 14.05.2018, teda ku dňu podpisu RÚZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

17/ Podľa § 266 ods. 5 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“), v znení platnom a účinnom k 14.05.2018, pri pochybnostiach o obsahu právnych vzťahov medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré sa spravujú týmto zákonom, sa použije výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

18/ Podľa § 497 ObZ, v znení platnom a účinnom k 14.05.2018, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19/ Podľa § 499 ObZ, v znení platnom a účinnom k 14.05.2018, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

20/ Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), v znení platnom a účinnom k 14.05.2018, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľností určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

21/ Podľa § 2 písm. a/, b/, d/ , g, h./, i./ a l./ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom k 14.05.2018, na účely tohto zákona sa rozumie:

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poisťné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,

l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

22/ Podľa § 7 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

23/ Podľa § 7 ods.16 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a), b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

24/ Podľa § 7 ods.17 zákona č. 129/2010 Z.z., vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ:

a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, 17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

25/ Podľa § 9 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z., Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

26/ Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,
b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,
d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

- k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

27/ Podľa § 40 ods. 3 OZ, písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou; ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

28/ Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak:

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,^{18b)},
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.^{18aa)}

29/ Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

30/ Podľa § 1 ods. 1, 2, 3 nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia občianskeho zákonníka v znení k 15.04.2018:

(1) Odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplátne plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

(2) Odplata podľa odseku 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa odseku 3 za rok.

(3) Odplatu podľa odseku 1 tvoria plnenia vyjadrené v

a) percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v percentách za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka,

2. jednorazové plnenie v percentách sa považuje za plnenie za rok,

3. opakujúce sa plnenie v percentách za rok sa považuje za plnenie za rok,

b) peniazoch prepočítavané na percentá zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v peniazoch za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka, vydeli sa sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,

2. jednorazové plnenie v peniazoch sa vydeli sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,

3. opakujúce sa plnenie v peniazoch za rok sa vydeli sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,

c) percentách z inej sumy, ako je suma zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v percentách za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka a vynásobí sa podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov,

2. jednorazové plnenie v percentách sa vynásobí podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov,

3. opakujúce sa plnenie v percentách za rok sa vynásobí podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov.

31/ Podľa § 1a ods. 1, 4,5 nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z.:

(1) Ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

4/ Najvyššia prípustná výška odplaty sa posudzuje podľa pravidiel uvedených v odsekoch 1 až 3 ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

5/ Sumy alebo percentá vypočítané podľa tohto nariadenia vlády sa zaokrúhľujú na dve desatinné miesta nahor.

32/ Podľa § 1 ods. 2 zák.č.129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi, pričom podľa §2 písm. a.) a b.) citovaného zákona sa spotrebiteľom rozumela fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúkala alebo poskytovala spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Predovšetkým nebolo pochyb, že vzťah založený na základe písomného formulára Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - revolvingový úver č. 6805029051 zo dňa 14.05.2018, ktorý by mal potvrdzovať existenciu úverového zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným je vzťahom spotrebiteľsko-právnym a teda že uvedený zmluvný vzťah spĺňa predpoklady pre jeho zadefinovanie ako spotrebiteľskej zmluvy a to jednak v zmysle zákonných definícií § 53 ods. 1 a násl. Občianskeho zákonníka a jednak aj v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, platného a účinného v čase vyhotovenie uvedeného formulára (ďalej len ako „zák.č. 129/2010 Z.z.“). V čase vyhotovenia uvedeného formulára tejto zmluvy v zmysle vtedy platného a účinného ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa za spotrebiteľskú zmluvu považovala každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, pričom v zmysle ods. 3 citovaného paragrafu dodávateľ bola osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v

rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a v zmysle ods. 4 spotrebiteľom bola osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

33/ Z predložených listinných dôkazov v tomto spore nie je zrejmé, žeby žalovaný pri dojednávaní náležitostí vo veci predmetného úveru konal v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Pre spotrebiteľské zmluvy je pritom charakteristické, že sa jedná o zmluvy, ktoré sú uzatvárané opakovane s veľkým počtom zákazníkov, pričom návrhy týchto zmlúv sú pripravené na vopred predtlačení tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť zmeniť obsah takto navrhnutých zmlúv. Vzhľadom na tieto skutočnosti preto vzťahy založené medzi stranami sporu je potrebné hodnotiť cez príslušnú právnu úpravu prijatú na ochranu spotrebiteľa.

34/ Súd je predovšetkým toho názoru, že RÚZ nie je medzi zmluvnými stranami uzavretá v riadnej písomnej forme (§ 9 ods. 1 zák.č.129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy). Súd poukazuje na to, že formulár Zmluvy o spotrebiteľskom úvere - revolvingový úver č. 6805029051, zo dňa 14.05.2018, nie je opatrený podpisom zo strany žalovaného. Súd uvedenie číselného kódu 271316, resp. 144547 namiesto riadneho podpisu žalovaného, nepovažuje za takýto relevantný podpis uvedeného subjektu.

35/ Písomná forma právneho úkonu predpokladá podľa § 40 ods. 3 OZ existenciu dvoch náležitostí, a to a./ písomnosti (spočíva v tom, že obsah právneho úkonu je zachytený v samotnom texte listiny) a b./ podpisu konajúcej osoby (spočívajúcu v tom, že podpisujúci potvrdzuje, že obsah listiny zodpovedá prejavu jeho vôle). Podpis je pojmovou náležitosťou písomnej formy prejavu. Písomný prejav platí až od podpisu.

36/ Ustanovenie § 40 ods. 4 OZ umožňuje, aby sa právny úkon urobil prostredníctvom modernej komunikačnej techniky. Výslovne sa uvádza telegraf, ďalekopis a iné elektronické prostriedky (napr. fax, internet, email, mobilný telefón). Právny úkon urobený takouto formou zákon považuje za právny úkon v písomnej forme, ak sú súčasne splnené dve podmienky a to a./musí ísť o prostriedky, ktoré umožňujú zachytenie obsahu právneho úkonu a b./ musí byť identifikovaná osoba, ktorá takýmto spôsobom urobila právny úkon.

37/ V tejto súvislosti vyvstáva otázka, či úkon uskutočnený elektronickými prostriedkami, ktorý má byť písomný, musí byť podpísaný elektronicky podľa osobitného zákona, alebo či prípadne stačí všeobecná požiadavka určiteľnosti obsahu a osoby, ktorá právny úkon uskutočnila. Súd je v danom prípade toho názoru, že k tomu, aby bola naplnená požiadavka písomnosti je nutné elektronický dokument podpísať elektronicky podľa osobitných predpisov so všeobecnou výnimkou nahradenia tohto podpisu mechanickými prostriedkami (alebo ich elektronickou podobou) tam, kde je to obvyklé (§ 40 ods.3 OZ). Nie je možné konštituovať písomnosť právneho úkonu len na možnosti určenia konajúcej osoby v konkrétnom jednotlivom prípade použitia elektronického dokumentu napr. v dôsledku predchádzajúceho styku alebo e-mailovej adresy či telefónneho čísla (e-mail, chat, ICQ),pokiaľ dokument nie je elektronicky podpísaný. Vychádza sa z toho, že pokiaľ nejde v zásade o písomný právny úkon u listiny, ku ktorej je pripojené na stroji napísané meno a priezvisko alebo pripojená pečiatka, nemalo by to platiť všeobecne ani v prípade elektronických prostriedkov. Napojenie na konkrétnu osobu by preto malo byť silnejšie než formálne označenie subjektu a miesta či zdroja odoslania. Pokiaľ má mať právny úkon uskutočnený elektronickými prostriedkami písomnú formu, mal by byť podpísaný podľa zákona o elektronickom podpise.

38/ Súd je preto toho názoru, že RÚZ nie je medzi zmluvnými stranami uzavretá v riadnej písomnej forme (§ 9 ods. 1 zák.č.129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy),keďže nie je opatrená podpisom žalovaného, a už len táto skutočnosť spôsobila, že podľa § 11 ods. 1 písm a./ zákona č. 129/2010 Z.z. sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

39/ Na druhej strane absencia podpisu na formulári RÚZ zo dňa 14.05.2018 nevylučuje potvrdenie tej skutočnosti, že sa zmluvné strany dohodli o tých náležitostiach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sú v tomto formulári uvedené. Samotná skutočnosť, že predmetná zmluva nebola podpísaná totiž nespôsobuje jej prípadnú neplatnosť, ale len bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru, čo je zrejmé práve z formulácie § 11 ods. 1 písm. a) v spojení s § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý je

potrebné chápať ako zákon špeciálny vo vzťahu k právnej úprave ako Občianskeho zákonníka tak aj Obchodného zákonníka ako všeobecných právnych úprav.

40/ To, že strany vychádzali z obsahu formulára predmetnej zmluvy je zrejmé najmä z plnení, ktoré na tento úverový vzťah žalovaný realizoval. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe nepoprel, že plnenia, ktoré žalobca vykazuje v prehľade splátok a úhrad, sú jeho plneniami na tento úverový vzťah, pričom z toho prehľadu je evidentné, že tieto sa uskutočňovali mesačnými splátkami vo výške 105,- eur pri predpísaných splátkach vo výške 104,24 eur a to počnúc od mesiaca jún 2018, teda mesiac na to, čo došlo k vyhotoveniu predmetného formulára uvedenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a prvému čerpaniu úveru. Nie je zrejmé z akých iných podkladov by teda žalovanému mohli byť známe údaje o výške jeho mesačnej splátky na daný úver, ako aj o periodicite jeho splácania. Súd preto bol toho názoru, že žalovaný predmetným formulárom uvedenej zmluvy skutočne disponoval.

41/ Z tohto pohľadu preto plnenie, ktoré na základe tejto zmluvy, trpiacej len vadou podpisu žalovaného, žalobca poskytol žalovanému, nemožno považovať za plnenie z bezdôvodného obohatenia, ktoré malo byť žalobcom žalovanému poskytnuté, ale za plnenie na základe predmetnej RÚZ, pričom poskytnutý úver je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkov.

42/ Čo sa týka námietky žalovaného, že žalobca si nesplnil povinnosť vynaložiť náležitú starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver, tak žalobca predložením dokladov, ktoré boli prílohou jeho vyjadrenia doručeného súdu dňa 01.12.2021, hodnoverne preukázal splnenie tejto povinnosti. Pred uzavretím RÚZ mal k dispozícii doklady o výške príjmu žalovaného, prehľad o jeho existujúcich úverových zaťaženiach (NRKI), výpis z účtu žalovaného na potvrdenie jeho mesačných výdavkov, tiež bolo zistené, že žalobca okrem registra NRKI nahliadal aj do ďalších registrov dlžníkov evidovaných Sociálnou poisťovňou, MVS SR. Právny zástupca žalovaného po vyjadrení a doplnení týchto dokladov týkajúcich sa overovania bonity žalovaného už na porušenie povinnosti veriteľa podľa § 7 ods. 1 z. č. 129/2010 Z.z. ďalej nepoukazoval, resp. k vyššie predloženým dokladom, z ktorých vychádzal žalobca pri skúmaní bonity žalovaného, neuvádzal žiadne výhrady.

43/ Čo sa týka námietky žalovaného, že RÚZ neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) z. č. 129/2010 Z.z. a to všetky predpoklady použité pre výpočet RPMN, tak ku dňu 14.05.2018, kedy bola RÚZ podpísaná žalobcom, pod písm. j) uvedeného zákona bola upravená iná náležitosť a to právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa ods. 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, teda táto náležitosť sa netýka zmluvy uzavretej na dobu neurčitú, čo bola predmetná zmluva a nesplnenie tejto náležitosti nemá za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle § 11, ods. 1, písm. b) uvedeného zákona. Pokiaľ v ďalšom texte žalovaný poukazoval na to, že v zmluve nie sú uvedené všetky predpoklady na výpočet RPMN (túto náležitosť zrejme omylom priradil pod náležitosť upravenú v § 9 ods. 2 písm. j) z. č. 129/2010 Z.z., tak súd je toho názoru, že tieto predpoklady sú v RÚZ uvedené a síce tak, že pri výpočte RPMN sa vychádzalo z čerpania celej výšky úveru okamžite, bezhotovostne, v plnej výške, pri najvyšších poplatkoch a najvyššej úrokovej sadzbe. Vychádzalo sa z poskytnutia úveru na obdobie jedného roka a jeho splatenie v dvanástich mesačných splátkach s rovnakou výškou istiny. Zo znenia § 9 ods. 2 písm. h) z. č. 129/2010 Z.z. nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v zmluve konkrétny matematický výpočet RPMN. Zákonodarca požaduje, aby boli v zmluve uvedené len predpoklady použité na výpočet tejto RPMN a tie sú uvedené vo formulári pod bodmi 27 - 37. Čo sa týka námietky žalovaného, že v zmluve uvedená ročná úroková sadzba vo výške 29,90 % je uvedená v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko podľa priemerných úrokových mier poskytovaných v eurách pre spotrebiteľské a ostatné úvery so splatnosťou od 1 do 5 rokov v mesiaci 5/2018, tieto boli 5,13 %, t.j. miera prevyšuje viac ako 3x priemerné úrokové miery obdobných úverov obchodných bánk zverejnených v NBS v čase uzavretia zmluvy, tak súd poukazuje na to, že najvyššiu prípustnú mieru odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru upravuje § 53 ods. 6 OZ v spojení s § 1 a § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. s účinnosťou k 14.05.2018. Táto odplata (zahŕňajúca aj úroky z úveru), teda nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej RPMN bánk pre obdobný produkt, ktorý je svojou formou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi v čase predchádzajúcim uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. V RÚZ je uvedená výška odplaty 29,90 %, ktorá je zhodná s uvedenou výškou ročnej úrokovej sadzby. Žalobca uviedol, že v čase uzavretia zmluvy bola maximálna výška odplaty pre kreditné karty podľa uvedeného zákonného ustanovenia 44,36 % (2x 22,18 %) a teda táto hodnota odplaty prekročená nebola. Súd zo stránky MFSR, ním uverejnených súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2018 - stav k

31.03.2018 na č.l. 95, zistil hodnotu RPMN pre kreditné karty 24,65 %, t.j. v RÚZ uvedená odplata 29,90 % neprevyšuje dvojnásobok tejto priemernej RPMN pre obdobný produkt aký je predmetom zmluvy. Z uvedených dôvodov výška odplaty uvedená v RÚZ nie je v rozpore s § 53 ods. 6 OZ a v rozpore s dobrými mravmi. Čo sa týka ďalšej námietky žalovaného, že v danom prípade nedošlo k platnému zosplateniu úveru, tak súd konštatuje, že táto námietka je dôvodná a stotožňuje sa s jej argumentáciou za stavu, keď žalovaný nepotvrdil doručenie výzvy žalobcu zo dňa 22.07.2021 a následnej výzvy k splateniu celého úveru zo dňa 30.08.2021 a žalobca doručenie týchto dvoch písomností žalovanému, ktorými bolo osvedčované účinné zosplatenie úveru v súlade s § 53 ods. 9 OZ nepreukázal v zmysle § 45 ods. 1 OZ. Prejav vôle dôjde adresátovi, keď sa ocitne vo sfére jeho dispozície. To znamená, že adresát má konkrétnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu (napr. poštová zásielka bola doručená adresátovi, alebo bola vložená do jeho poštovej schránky, či vhozením oznámenia do poštovej schránky adresáta o uložení zásielky na pošte)pričom nie je právne významné, či sa adresát s prejavom vôle aj skutočne oboznámil. Žalobca v tomto prípade neunesol dôkazné bremeno týkajúce sa doručenia písomností, ktorými preukazoval účinnosť zosplatenia, t.j. že predmetné výzvy boli žalovanému doručené, resp. kedy sa uskutočnilo ich doručenie aspoň náhradným spôsobom (fikciou doručenia) a to v súlade so súdnou praxou týkajúcou sa otázky doručovania (napr. rozsudok NS SR sp. zn. 5Cdo/36/2020 zo dňa 15.12.2020 uverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR č. 1/2021), podľa ktorej dohodou zmluvných strán nemožno platne dojednať nevyvrátiteľnosť domnienky, ani fikciu, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručení len na základe jej odoslania bez toho, aby sa dostala do sféry adresáta. Z dokladov predložených žalobcom dokonca ani nevyplýva, že zásielky podané na pošte dňa 26.07.2021 a 31.08.2021 boli totožné s podaniami žalobcu z 22.07.2021 a 30.08.2021. Je neprípustné, aby k vzniku, zmene alebo zákona práv a povinností zmluvných strán dochádzalo na základe prejavu vôle konajúceho subjektu bez toho, aby mal adresát minimálne objektívnu možnosť sa s týmto úkonom oboznámiť. Vzhľadom na uvedené preto súd konštatoval, že žalobca nezrealizoval platné zosplatenie predmetného úveru a tak žalovaný bol oprávnený a zároveň aj povinný naďalej splácať predmetný úver splátkami v dojednanej výške mesačnej splátky a v zmluve stanovených splátkových termínoch, samozrejme až do momentu, kým týmto postupom nevyspláca len sumu skutočne poskytnutého úveru, keďže tento úver bol tak ako súd už vyššie uviedol bezúročný a bez poplatkov.

44/ Na základe vyhodnotenia predmetnej RÚZ a námietok žalovaného súd dospel k záveru, že uplatnený nárok je dôvodný len čiastočne. Súd zaviazal žalovaného na úradu súdom priznanej istiny vo výške 636,70 eur, ako rozdielu sumy 6 510,- eur, t.j. celkovej sumy poskytnutého úveru a sumy 5 873,30 eur, t.j. súčtu žalovaným doposiaľ uskutočnených úhrad na tento úverový vzťah. Vo zvyšnej časti uplatnenej istiny, t.j. vo výške 2 225,68 eur, žalobu ako nedôvodnú zamietol. Súd pri určovaní prvej splátky, s úhradou ktorej sa žalovaný dostal do omeškania vychádzal z toho, že prvé čerpanie úveru vo výške 2 900,- eur zo dňa 17.05.2018 bolo splatené v celom rozsahu mimoriadnou splátkou už dňa 18.07.2018 a žalovaný čerpal ďalší čiastkový úver vo výške dojednaného úverového limitu 2 900,- eur dňa 15.10.2018. Splatnosť úverových splátok na základe tohto a nasledujúcich čerpaných úverov (280,- eur, 180,- eur a 250,- eur) nastala prvýkrát od nasledujúceho mesiaca po čerpaní úveru v deň dojednanej splatnosti splátok, t.j. 20.11.2018 a na splatenie týchto úverov žalovaný uhradil celkovo 2 973,30 eur (preplatok na prvom čerpaní úveru 176,41 Eur, 26 mesačných splátok x 105,- eur, úhrada 11,49 eur dňa 02.06.2021 a úhrada 55,40 eur dňa 11.08.2021) t. j. uhradil spolu dvadsať osem najstarších splátok splatných od 20.11.2018 vo výške splátky 104,24 eur a časť 29. splátky vo výške 54,58 eur. Prvýkrát sa teda dostal do omeškania s uvedenou dvadsiatou deviatou splátkou splatnou dňa 20.03.2021 a to v jej časti vo výške 49,66 eur a následne s ďalšími piatimi celými splátkami vo výške 104,24 eur mesačne splatnými v mesiacoch 4/2021 - 8/2021 a s poslednou splátkou splatnou dňa 21.09.2021 v jej zostatkovej výške 65,84 eur. Spolu uvedené omeškané splátky úveru, ktoré sú už v čase rozhodnutia súdu všetky splatné predstavujú súdom priznanú dlžnú sumu 636,70,- eur (49,66 eur + 5x 104,24 eur + 65,84 eur).

45/ Podľa § 369 ods. 1 ObZ, v znení platnom a účinnom v čase omeškania žalovaného, ak je dlžník v omeškani so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatennej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

46/ Podľa § 369 ods. 3 ObZ, v znení platnom a účinnom v čase omeškania žalovaného, ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

47/ Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

48/ Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom od 1.2.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

49/ Úroky z omeškania boli žalobcovi priznané v zmysle citovaného ustanovenia § 369 ods.1,3Obchodného zákonníka v spojení s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to najskôr odo dňa uplatneného v žalobe, t.j. odo dňa 15.09.2021 zo sumy 570,86 eur (omeškané mesačné splátky úveru splatné v mesiacoch 3 (časť splátky), 4, 5, 6, 7, 8/2021 a od 20.09.2021 zo sumy 65,84 eura predstavujúcej neuhradenú časť poslednej mesačnej splátky vychádzajúc z výšky poskytnutého úveru, dojednanej výšky a splatnosti mesačných splátok. Vo zvyšnej časti súd nárok na priznanie úrokov z omeškania zamietol.

50/ Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

51/ V zmysle § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

52/ Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v zhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

53/ O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému ktorý mal v spore prevažný úspech priznal nárok na ich náhradu voči žalobcovi v rozsahu 60 %. Súd pre účely určenia úspešnosti strán vyčíslil výšku žalobou uplatneného nároku spolu s príslušenstvom vyčísleným ku dňu rozhodnutia súdu vo veci, tj. k 27.01.2022, čo je spolu 3 256,10 eur (istina 2 862,38 eur, v žalobe vyčíslené úroky 340,79 eur, úroky vymedzené percentuálne vyčíslené od 15.09.2021 do 27.01.2022 vo výške 52,93 eur). Tiež vyčíslil celkovú výšku súdom priznanej istiny a príslušenstva k nej vyčísleného k 27.01.2022, čo je spolu 648,41eur (istina 636,70 eur + úroky z omeškania vyčíslené od 15.09.2021 do 27.01.2022 spolu 11,71eur). Úspech žalovaného v percentuálnom vyjadrení je na základe uvedeného 80% a úspech žalobcu 20%. Čistý úspech žalovaného predstavujúci rozdiel úspešnosti strán, je teda žalovanému priznaných 60%. O výške náhrady trov konania súd prvej inštancie rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník a to s poukazom na § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie písomne v dvoch vyhotoveniach v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

24.02.2022čne splatné splatnéhi nevyplýva, že zásielky podané na pošte dňa 26.07.2021 a 31.V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a jeho podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien.